

званих «місцях сили» – специфічних місцевостях, де, начебто, концентруються позитивна або, навпаки, негативна енергетика, яка впливає на долю людей. У «Лисій Горі» це один з пагорбів української столиці, у «Love Tour» – Західна Україна, зокрема, Ужгород та Мукачеве.

Автор досить докладно змальовує вибрані для розгортання перебігу подій сюжету місцевості, описуючи пов'язані з ними історичні події, легенди, казки, рельєф, кліматичні умови, архітектурні споруди, традиції та звичаї, притаманні місцевому населенню, їхні кулінарні смаки та уподобання. Інколи ці досить розлогі описи помітно гальмують динаміку оповіді, перетворюючи літературний твір на белетризований туристичний путівник. Письменник навіть пропонує читачеві свої маршрути для літературного туризму – ще однієї (разом з інтерактивністю) ознаки перетворення значного масиву сучасної літератури на «предмет масового споживання». У цьому С. Головачов відверто орієнтується на досвід Лади Лузіної, яка часто організовує екскурсії місцями, змальованими письменницею в циклі «Київські відьми».

Одержано 01.04.2019

УДК 811

Марина Сергіївна ПРОСКУРІНА,

курсант групи Ф4-101 ХНУВС

Науковий керівник: Полтавська Д. В.

УЖИВАННЯ ФЕМІНІТИВІВ ЯК ОДИН ЗІ ШЛЯХІВ ЗБАГАЧЕННЯ СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ ТА ВИЯВ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

В усному мовленні можемо почути слова типу «лікарка», «полковниця», «філологиня» тощо. Навколо подібних лексем точаться численні дискусії щодо доцільності їх функціонування. Тож, на нашу думку, необхідно з'ясувати таке: які слова можемо уважати фемінітивами, нормативність вживання одиниць такої лексичної групи, особливості функціонування, доцільність вживання цих лексем у тих чи інших ситуаціях?

Окреслена тема набуває все більшого поширення, подекуди з'являються дослідження різних її аспектів. Однак, вони не вичерпують усю глибину наукової проблеми, що зумовило актуальність нашого звернення до означеного питання. На сьогодні питання про фемінітиви науковцями остаточно не розв'язане. Серед дослідників, що займаються цією проблемою можна назвати О. Авраменка, К. Городенську, А. Нелюбу. Одні обстоюють думку, що такі лексичні одиниці необхідно використовувати, а уникання їх є помилковим, адже це є виявом нерівності за гендерною ознакою. Прихильниками цієї теорії є Б. Стельмах, О. Галапчук-Тарнавська. Інша група дослідників визнає існування таких лексем, обстоює їхнє вживання, але за умови, що такі одиниці не суперечать нормам літературної мови, є часто вживаними, загальновідомими.

Цієї думки дотримується, наприклад, О. Авраменко, який зазначає, що від слів типу «членкиня» й подібних необхідно відмовитися, адже вони нагадують окаріоналізми, широко не використовуються та сприймаються як неприродні.

У словнику гендерних термінів подане таке визначення: фемінітиви – це слова жіночого роду, альтернативні або парні аналогічним поняттям чоловічого роду (які зазвичай використовуються до всіх людей незалежно від їхньої статі): льотчик – льотчиця, письменник – письменниця, професор – професорка, директор – директриса тощо. Тож, доцільно говорити про те, що аналізовані мовні одиниці лексично тотожні відповідним маскулінітивам, проте різняться реалією, яку вони номінують, оскільки позначають осіб жіночої статі, що своєю чергою спричиняє різницю морфологічної категорії роду. Наприклад, часто можна почути в усному мовленні такі лексеми як «проректорка», «викладачка», але для писемного мовлення вони не є нормативними.

Можемо констатувати, що на сучасному етапі помітною є тенденція до активного використання фемінітивів. Навіть у підручниках для п'ятих класів паралельно використовуються обидві форми того чи того іменника. ЗМІ також демонструють це явище. Зазначаємо, на сьогодні фіксує вживання фемінітивів переважно практика усного мовлення, а на письмі така практика не є усталеною. Наприклад, поширеними є лексеми «юристка», «правниця», «курсантка», але офіційно-діловий стиль не передбачає їхнього вживання у сфері діловодства.

Отже, вважаємо доцільним використання таких лексичних одиниць, адже це урізноманітнює мову, сприяє рівності в суспільстві за гендерною ознакою, є певною мірою виявом національної мовної специфіки.

Одержано 15.04.2019

**ПРЕДСТАВНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
ІМ. ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

УДК 37.035.6

Аліна Сергіївна ГРИГОРЕНКО,

студентка групи МН 15-16

Харківського національного технічного університету

сільськогосподарства ім. Петра Василенка

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент Смігунова О. В.

**РОЛЬ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В РОЗВИТКУ
НАЦІОНАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КУРСАНТІВ І СТУДЕНТІВ**

Розбудова суверенної демократичної України ставить перед нами надзвичайно важливе і невідкладне завдання – виховання справжнього громадянина, патріота рідної землі. Актуальність цієї проблем пов'язана: по-перше,